

Bir Őir Neye Yeter ki

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 28 Ağustos 2022

Hangi duygunun mevcudiyeti idi hazan ve hep mi seğirirdi gözleri yalnızlığın...

Bir bulut ki konduğum
Eşkıya dizelerle diz dize
Söylencelerin hatırına
Kavuşulası yeni günün yoluna
Baş koyduğum sevinçlerim
Pembe yakalı düşlerim

Bir terane ki ıssızlığı yuhalayan
Göğün ve kalbin panjurları çekili ardına kadar
Arz ettiğim bir Őiirden çıkıp da yola
Varamadığım gecenin soy kırımı varlığında
Hep mi izafı gülüşler ve hep mi yakaran nameler?
Buğusu ve buğrası aşkın
Koyu gölgeler mezar taşımda asılı
Hükmeden gece ve ziyan
Sevmediğim her gündür illa ki bana zarar.

Muğlaktı öncem
Muadili olduğum her hecem
Hecelediğim aşkı
Harman dalı oynayan bir çocuk gibi muradı
Dillenen her gün her öğün
Övünç duyduğum yerin göğün
Sarmalında saklıyım

İnzivada geçen ömür
Paha biçilmez de değerine sevginin
İlahi tutanağım
İlahi mizacı hayatın
Yandım yanalı daha da var çok yolum
Hem hamdır ruhum
Hem de aralıksız hamt ettiğim evrenin ve ufkun
Meali sökün eden bir bir içimden

İçerlediğim neyse saklı ezelden
İmbatlardır ç/ağrısı aşkın

İmdat frenine basılı elim
Ben ki süre gelen yolculuğun
Kompartımanında saklanmış bir bavul gibi
Kekremsi sessizliğin de yankısı
Hazzı yaşamın
Haz etmediğim bunca acının devindiği
Efkârı bir yitim
Endamı ne güzeldir hayallerin
Mimozalar çağlayan gönlümde
Miladi bir resim gibi takvimin o soyut resminde

Takriben kaç çubuksa saydığım
İçten içe de büyüyen bir yangın
Hanımelleri kokar aşkı her andığımda
Hazandan düşerim yola özlemi her tattığımda
Bahardır mevcudiyetim
Sıcak yazın neşeli esintisi
Elbet ibaresi duyguların

Bir şiir neye yeter ki?
Hele ki hayatım örülü ise dizelerden
Dize getirdiğim zalimin kokan nefesi ve nefsi
Uzağındayım da kinin nefretin
Bağdaş kurduğum kadar aydınlığa
Ne gecenin söner ferî
Ne de gözlerimden çekip gider
Sevginin ebedi nimeti ve ritmi

Yaşasın mutluluk
Dolan miadı güneşin
Yeniden hayata dönmenin rahmeti
Aşka aşına
Aşikâr olan mevsimde saklı tabularla
Ben ki körüklerken umudu sevdiğim kadar ısrarla
Seğiren gözü gecenin
Yeter ki sokmasınlar nifakı hayatla arama

Yâd edilesi güzellikleri saklı tuttuğum kadar Őirin mutfağında.